

Antoniū se învòl la acéstă amnestiă numai pentru ca se căstige timpū spre a și puté compune planurile selle de resbunare fôră se fiă turburatū. Mai ântâiū ellū atțișă furia poporului asupra ucciđitorilorū prin unū cuvîntū ce ținū, în forū la funeraliele lui Cesare. Inurmarea acesteia, conjurațiū lăssară Roma și se dusseră în provinciele date lorū de Cesare: Decimū Brutū în Gallia cisalpină, M. Brutū în Macedonia, C. Cassiū în Suria. După aceea M. Antoniū se servi cu scriptele lui Cesare, pre cari pusesse mâna în dată după uciderea lui, spre a face cellū mai mare abusă cu dînsele, pre-tindēndū că lucrēdiă după dispozițiunile lui Cesare, cândū distribuia sau vindea directorie, provincie, proprietăți, privilegie, drepturi de cetățianī după placulū seu. Dară currindū i se oppuse Octavianū, nepotulū și adoptivulū lui Cesare, june de 18 anni. care se uni mai ântâiū cu aristocrația și se întări în servițiulū ei, apoi în legătură cu Antoniū o nemicī, și în fine stinse și pre acesta. Antoniu dorindū se aibă o armată și o provinciă în vecinetatea Romei, cumū avusse o dată Cesare, macinā la poporū ca se i se dea lui Gallia cisalpină, și Decimū Brutū se se trāmittă în Mece-donia, éră Marcu Brutū în Creta. Inse Decimū Brutū recusă de a se suppone unei decisiuni a poporului, care nu s'a întăricū de senatū, și din causa acésta se născū resbellulū civile între M. Antoniū și D. Brutū, la anulū R. 709. Antoniū impressurâ pre adversariulū seu în Mutina, senatulū instigatū de Cicerone (prin cuvintele filippice) illū dechiâră de inemicū allū patriei, și amîndoi consulī din aunulū R. 710, Pansa și Irțiū, însociți de Octavianū (în calitate de propretoriū), pur-cesseră lui D. Brutū într'adjuioriū; Pansa căđū în cea dintâiū luptă, assémine și Irțiū, în bătălia de la Mu-tina, unde Antoniū fu bătutū, și Octavianū remase sin-gurū duce allū armatei. Acesta veđindū că ellū nu pôte se se țină încontra lui Antoniū și încontra puterii